

ስምንተኛው ከሰባቱ ነው - ቁጥር ሁለት

መንግሥታት በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት

Jeff Pippenger

2023-09-15

በቀደመው ጽሑፍ ሚሊራውያን ሮምን ከአረማዊቱና ከጳጳሳዊቱ ሮም በላይ ሊያዩአት እንዳልቻሉ ገልጸን ነበር፤ ሆኖም በእነዚህ ሁለት ኃይሎች መካከል ያሉትን ልዩነቶች አስተውለው ነበር። ለሚሊራውያን በአረማዊቱና በጳጳሳዊቱ ሮም መካከል ያሉት ልዩነቶች፣ ጳጳሳዊቱ ሮም ከአረማዊቱ ሮም አራተኛውን መንግሥት ተከትሎ የመጣችው አምስተኛው መንግሥት መሆኗን እንዲያውቁ አላደረጋቸውም። ከ1844 ብስጭት በኋላ እህት ዋይት በራእይ 12 እና 13 ያሉትን ሦስቱን ኃይሎች ለየች፤ ይኸውም በምዕራፍ 12 ያለው ዘንድ፣ ከዚያም በምዕራፍ 13 ከባሕር የወጣው አውሬ እንደሆነው ጳጳሳዊነት፣ ከዚያም ከምድር እንደወጣው አውሬ የተገለጸችው ዩናይትድ ስቴትስ ናቸው። መሠረቱ ከተጣለ በኋላ፣ ጌታ በራእይ ምዕራፍ 16 ዓለምን ወደ አርማጌዶን የሚመራውን የዘንዶው፣ የአውሬውና የሐሰተኛው ነቢይ ሦስት እጥፍ ኅብረት ላይ ብርሃንን ከፈተ።

እነዚህ ምልክቶች የሚገኙበት የትንቢት መስመር ክርስቶስን በልደቱ ጊዜ ለማጥፋት የፈለገውን ዘንዶ ከሚያቀርበው ከራእይ 12 ይጀምራል። ዘንዶው ሰይጣን ነው ተብሎ ተነግሮአል (ራእይ 12፡9)፤ አዳኙን ለመግደል ሄሮድስን ያንቀሳቀሰውም እርሱ ነበር። ነገር ግን በክርስቲያን ዘመን የመጀመሪያዎቹ ምዕተ ዓመታት ውስጥ በክርስቶስና በሕዝቡ ላይ ጦርነት ለማድረግ የሰይጣን ዋና መሣሪያ አረማዊነት ዋነኛ ሃይማኖት የነበረበት የሮማ ግዛት ነበረች። ስለዚህ ዘንዶው በዋነኝነት ሰይጣንን ቢወክልም፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊት ሮም ምልክት ነው።

በምዕራፍ 13 (ቁጥር 1-10) ውስጥ “እንደ ነብር” የሆነ ሌላ አውሬ ተገልጿል፤ ለእርሱም ዘንዶው “ኃይሉንና ዙፋኑን ታላቅ ሥልጣንም” ሰጠው። ይህ ምልክት፣ እንደ አብዛኞቹ ፕሮቴስታንቶች እምነት፣ በአንድ ዘመን የጥንታዊው ሮማ አገዛዝ የያዘውን ኃይልና ዙፋን ሥልጣንም የተተካበትን ጽድስና ይወክላል። ስለ ነብርን የመሰለው አውሬ እንዲህ ተብሎ ተነግሯል፡- “ታላላቅ ነገርና ስድብ የሚናገር አፍ ተሰጠው። ... በእግዚአብሔርም ላይ ስድብን ሊናገር፣ ስሙንና ማደሪያውን በሰማይም የሚኖሩትን ሊሰድብ አፋን ከፈተ። ከቅዱሳንም ጋር ሊዋጋና ሊያሸንፋቸው ተፈቀደለት፤ በነገድም ሁሉና በቋንቋና በሕዝብና በአሕዛብ ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው።” ይህ ትንቢት፣ ከዳንኤል 7 ውስጥ ካለው የትንሹ ቀንድ መግለጫ ጋር በእጅጉ ተመሳሳይ ስለሆነ፣ ያለ ጥርጥር ወደ ጽድስናው ይጠቁማል።

“ለእርሱም አርባ ሁለት ወር እንዲቀጥል ሥልጣን ተሰጠው።” ነቢዩም እንዲህ ይላል፤ “ከራሶቹም አንዱን ለሞት እንደ ቆሰለ አየሁ።” እንደገናም፤ “ወደ ምርኮ የሚወስድ ራሱ ወደ ምርኮ ይሄዳል፤ በሰይፍ የሚገድል በሰይፍ ሊገደል ይገባዋል።” እነዚህ አርባ ሁለት ወራት ከ“ዘመንና ዘመናት እና የዘመን እኩሌታ” ማለትም ከሦስት ዓመት ተኩል ወይም ከ1260 ቀናት የዳንኤል 7 ጊዜ ጋር አንድ ናቸው—ይህም የጳጳሳዊው ኃይል የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያስጨንቅበት ዘመን ነው። ይህ ዘመን፣ በቀደሙት ምዕራፎች እንደተገለጸው፣ በጳጳሳት ልዕልና ከክ.ዓ. 538 ጀምሮ በ1798 ተፈጸመ። በዚያን ጊዜ ጳጳሱ በፈረንሳይ ሠራዊት ምርኮኛ ተደረገ፣ የጳጳሳዊውም ኃይል ለሞት የሚያደርስ ቍስል ተቀበለ፤ ትንቢቱም፣ “ወደ ምርኮ የሚወስድ ራሱ ወደ ምርኮ ይሄዳል” የሚለው፣ ተፈጸመ።

በዚህ ነጥብ ሌላ ምልክት ይቀርባል። ነቢዩም እንዲህ ይላል፡- “ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ፤ እርሱም እንደ በግ ሁለት ቀንዶች ነበሩት።” ቁጥር 11። የዚህ አውሬ ምልክት እንዲሁም የተነሣበት ሁኔታ የሚያመለክቱት፣ የሚወክለው ሕዝብ በቀደሙት ምልክቶች ሥር ከቀረቡት የተለየ መሆኑን ነው።

ዓለምን የገዙት ታላላቅ መንግሥታት ለነቢዩ ዳንኤል እንደ አዳኝ አውሬዎች ቀርበው ነበር፤ እነርሱም “የሰማይ አራቱ ነፋሳት በታላቁ ባሕር ላይ በተጋጩ ጊዜ” ወጥተው ነበር። ዳንኤል 7፡2። በራእይ 17 መልአክ ውጭኛ “ሕዝቦችንና ብዙ ሰዎችን እንዲሁም አሕዛብንና ቋንቋዎችን” እንደሚወክሉ ገለጸ። ራእይ 17፡15። ነፋሳት የግጭት ምልክት ናቸው። የሰማይ አራቱ ነፋሳት በታላቁ ባሕር ላይ ሲጋጩ የሚያመለክቱት፤ መንግሥታት ወደ ሥልጣን የደረሱባቸውን አስፈሪ የድል መንፃትና የአብዮት ትዕይንቶች ናቸው።

“ነገር ግን በግ የሚመስሉ ቀንዶች ያሉት አውሬ ‘ከምድር ሲወጣ’ ታየ። ራሱን ለመመስረት ሌሎች ኃይሎችን በመገልበጥ ፋንታ፤ እንዲህ ተወክሎ የቀረበው ሕዝብ ከዚያ በፊት ያልተያዘ ግዛት ውስጥ መነሣት እና ቀስ በቀስ በሰላም ማደግ ይገባው ነበር። እንግዲህ እርሱ በአሮጌው ዓለም ውስጥ በተጨናነቁና በሚታገሉ መንግሥታት መካከል—በዚያ የ’ሕዝቦችና ብዙ ሕዝቦች’ የአሕዛብና የልሳናት’ ነውጠኛ ባሕር—ሊነሣ አይችልም ነበር። ስለዚህ በምዕራባዊው አህጉር ውስጥ መፈለግ ይገባል።”

“በ1798 ዓ.ም. ከአዲሱ ዓለም ውስጥ በንደል ወደ መውጣት ላይ የነበረች፤ የብርታትና የታላቅነት ተስፋ የምትሰጥ፤ የዓለሙንም ትኩረት የምትስብ ማን አገር ነበረች? የምልክቱ ትግበራ ምንም ጥያቄ አይቀበልም። አንዲት አገር ብቻ፤ እና ከእርሷ በስተቀር ሌላ የለም፤ የዚህን ትንቢት መለያዎች ትሟላላች፤ እርሷም ያለ ምንም አሻሚነት ወደ አሜሪካ የተባበሩት ስቴቶች ይጠቁማል። ደጋግሞ የተቀደሰው ጸሐፊ ሐሳብ፤ እንዲያውም ከቃላቱ ጋር በጣም የሚቀራረቡ ንግግሮች፤ የዚህን ሕዝብ መነሣትና እድገት ለመግለጽ በንግግር ሰሪውና በታሪክ ጸሐፊው ሳያውቁ ተጠቅመውባቸዋል። አውሬው ‘ከምድር ሲወጣ’ ታይቶ ነበር፤ እናም እንደ ተርጓሚዎቹ ገለጻ፤ እዚህ ‘ሲወጣ’ ተብሎ የተተረጎመው ቃል በቀጥታ ማለት ‘እንደ ተክል ማደግ ወይም መብቀል’ ማለት ነው። እንደምናየውም፤ ያ ሕዝብ ከዚያ በፊት ያልተቀመጠበት ግዛት ውስጥ መነሣት አለበት። አንድ ታዋቂ ጸሐፊ የአሜሪካን የተባበሩት ስቴቶች መነሣት ሲገልጽ፤ ‘ከባዶነት ውስጥ የመውጣቷ ምሥጢር’ ብሎ ይናገራል፤ እንዲህም ይላል፡- ‘እንደ ዝምተኛ ዘር ወደ ኢምፓየር አድገናል።’—G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, page 462. አንድ የአውሮፓ ጋዜጣ በ1850 ዓ.ም. አሜሪካን የተባበሩት ስቴቶች ‘ብቅ እያለ’ ያለ አስደናቂ ኢምፓየር እንደሆነች ገልጦ፤ ‘በምድር ዝምታ መካከል በየቀኑ በኃይሏና በኩራቷ ላይ እየጨመረች’ እንደነበረች ጻፈ።—*The Dublin Nation*. Edward Everett, የዚህ ሕዝብ የPilgrim መስራችችን በሚመለከት ባደረገው ንግግር፤ እንዲህ አለ፡- ‘በድብቅነቱ የማያስነካ፤ በርቀቱም የተጠበቀ፤ ጸጥ ያለ ስፍራ ፈልገው ነበርን? በዚያም ታናሽቱ የLeyden ቤተ ክርስቲያን የሕሊናን ነፃነት ትደሰትበት ዘንድ? እነሆ፤ በሰላማዊ ድል ... የመስቀሉን ባንዲራዎች ያወሩባቸው ኃያላን ክልሎች!’—Speech delivered at Plymouth, Massachusetts, Dec. 22, 1824, page 11.

“‘እንደ በግም ሁለት ቀንዶች ነበሩት።’ እነዚህ እንደ በግ ያሉ ቀንዶች ወጣትነትን፤ ንጽሕናንና የዋህነትን ያመለክታሉ፤ ይህም በ1798 “እየወጣ” ለነቢዩ በቀረበችበት ጊዜ የአሜሪካን አንድነት መንግሥት ባህርይ በተገቢው ሁኔታ ይወክላል። ወደ አሜሪካ መጀመሪያ ከሸሹት ከክርስቲያን ስደተኞች መካከል፤ ከንጉሣዊ ጭቆናና ከካህናት የእምነት አለመቻቻል መሸሸያ የፈለጉ ብዙዎች፤ መንግሥትን በሲቪልና በሃይማኖታዊ ነፃነት ሰፊ መሠረት ላይ ለመመስረት ቈርጠው ነበር። አመለካከታቸውም “ሰዎች ሁሉ እኩል ተፈጥረዋል” እና “ሕይወት፤ ነፃነትና ደስታን መፈለግ” የማይነጠቁ መብቶች እንደ ተሰጧቸው የሚገልጽው ታላቅ እውነት በተቀመጠበት በነፃነት መግለጫ ውስጥ ቦታ አገኘ። ሕገ መንግሥቱም ሕዝቡ በራሱ ራሱን የማስተዳደር መብት እንዲኖረው ዋስትና ይሰጣል፤ በሕዝብ ድምፅ የተመረጡ ወኪሎች ሕጎችን እንዲያወጡና እንዲያስፈጽሙ በመደንገግ። የሃይማኖት እምነት ነፃነትም ተሰጠ፤ እያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔርን እንደ ህሊናው መመሪያ እንዲያመልክ ተፈቀደለት። ሪፐብሊካኒዝምና ፕሮቴስታንቲዝም የብሔሩ መሠረታዊ መርሆች ሆኑ። እነዚህ መርሆች የኃይሉና የብልጽግናው ምስጢር ናቸው። በመላው ክርስቲያን ዓለም የተጨቆኑና የተረገጡ ሕዝቦች በፍላጎትና በተስፋ ወደዚህ ምድር ተመልክተዋል። ሚሊዮኖች ዳርቻዎቿን ፈልገዋል፤ አሜሪካ አንድነት መንግሥትም በምድር ላይ ካሉ

እጅግ ኃያላን አሕዛብ መካከል ወደ አንድ ስፍራ ከፍ ብላለች።”

“ነገር ግን የበግ ጠበቅ ያሉት ቀንዶች ያሉት አውሬ ‘እንደ ዘንዶ ተናገረ። የመጀመሪያውንም አውሬ ሥልጣን ሁሉ በፊቱ ያደርጋል፤ ለምድርና በእርስዋ ለሚኖሩትም ሰዎች ያ የሞት ቍስሉ የተፈወሰለትን የመጀመሪያውን አውሬ እንዲሰግዱለት ያደርጋል፤ ... በሰይፍ ቍስል የተመታ ሆኖ በሕይወት የኖረውን ለአውሬው ምስል እንዲሠሩለት በምድር ለሚኖሩት ይናገራል።’ ራእይ 13፡11-14።” ታላቁ ተጋድሎ፤ 438-441።

ይህ ክፍል አሥራ ሁለተኛና አሥራ ሦስተኛ ምዕራፎች በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስድስት ዓለምን ወደ አርማጌዶን የሚመሩትን ሦስቱን ኃይሎች፤ ድራጎኑን፤ አውሬውን እና ሐሰተኛውን ነቢይ እየለዩ እንደሚያመለክቱ ያሳያል። እነዚህ ሦስት ኃይሎች እያንዳንዳቸው ተመሳሳይ ትንቢታዊ ታሪክን የሚሸፍኑ የራሳቸው ልዩ ምዕራፎች አሏቸው። የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች፤ “በፍጻሜው ዘመንም” በሚሉት ቃላት ይጀምራሉ፤ ይህም 1798 ነበር። ከዚያም እነዚያ ስድስት ቁጥሮች በዳንኤል አሥራ ሁለት ቁጥር አንድ ሚካኤል ቆሞ የሰው ልጆች የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ እና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች እስኪገቡ ድረስ የጳጳሳትነቱን የመጨረሻ እንቅስቃሴዎች ይለያሉ። በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ ቁጥር አርባ አራት፤ ጳጳሳትነቱን የሚያስቆጣና የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት የሚፈጸመውን የደም መፋሰስ የሚያስነሳው የዚያ ሰዓት መልእክት፤ “ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች” ተብሎ ተወክሏል።

ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጣው መልእክት የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት ይወክላል፤ ምክንያቱም ሚካኤል ከመነሣቱ በፊት በቅርብ ጊዜ ይታወቃልና። ይህም በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ወቅት የሚታወጀው የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው። ዳንኤል መልእክቱን ባለ ሁለት ገጽታ አድርጎ ወክሎታል። ጳጳሱን የሚያስቆጣው የ“ሰሜን” መልእክት “የሰሜኑ ንጉሥ” የጳጳሱና ኃይል መሆኑን የሚለይ መልእክት ሲሆን፤ የ“ምሥራቅ” መልእክት ደግሞ የምሥራቅ ልጆች ማለትም እስልምና ስለሆነ መልእክት ነው። እርግጥ ነው፤ ሌሎችም አስፈላጊ ትርጉሞች አሉት፤ ነገር ግን ምሥራቅ የእስልምና ምልክት ነው፤ ክርስቶስን የሚቃወሙም የእውነተኛው የሰሜን ንጉሥ ሐሰተኛ ተመሳሳይ ነው። የሦስተኛው መልአክ መልእክት፤ የሰሜኑ ንጉሥ ምልክትን (የአውሬውን ምልክት) እንዳይቀበሉ የሚያስጠነቅቀው፤ የኃጢአት ጽዋ ለአሜሪካ ሲሞላ እስልምና እንደሚመታ ያስጠነቅቃል፤ አሜሪካም የእሁድ ሕግ ላይ የኃጢአቷን ጽዋ ትሞላለች።

ራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ከቁጥር አሥራ አንድ ጀምሮ በቀጣይነት ያለው ክፍል ይህንኑ ተመሳሳይ ትንቢታዊ ታሪክ ያስለያያል፤ እርሱም ደግሞ በፍጻሜው ዘመን በ1798 ይጀምራል።

«በ1798 በኃይል ላይ እየተነሣ፤ የብርታትና የታላቅነት ተስፋ እየሰጠ፤ የዓለምንም ትኩረት የሚስብ የአዲሱ ዓለም ሕዝብ የትኛው ነበር? የምልክቱ ትርጓሜ ምንም ጥያቄ አያስቀርም። የዚህን ትንቢት መግለጫ የሚሟላ አንድ ሕዝብ፤ እና አንድ ብቻ፤ አለ፤ እርሱም በማያሻማ ሁኔታ ወደ ዩናይትድ ስቴትስ አፍ አሜሪካ ያመለክታል።» ታላቁ ተጋድሎ፤ 440.

በራእይ 13፡11-18 የተሸፈነው የትንቢታዊ ታሪክ፤ በዳንኤል 11፡40-45 የተሸፈነውን ታሪክ ነው። እንደ ዳንኤል እነዚያ ቁጥሮች ሁሉ፤ የአሜሪካ አንድ ሀገር ሚና ታሪክ የሚያበቃው የምሕረት ዘመን በመዘጋቱ ነው፤ ምክንያቱም አሜሪካ ዓለምን የአውሬውን ምልክት እንዲቀበል ታስገድዳለች። ከዚያም እንደ ዳንኤል 11፤ የሰዓቱ መልእክት በምዕራፍ 14 ውስጥ ይቀርባል። በሁለቱም ክፍሎች አንድ ዓይነት መዋቅር ነው ያለው፤ ልዩነቱ ግን የዳንኤል እነዚያ ቁጥሮች የጳጳሳዊውን እንቅስቃሴ ሲገልጹ፤ ራእይ 13 ደግሞ የአሜሪካን ሚና እየለየ ያሳያል። በእነዚያ ሁለት መስመሮች ራእይ ምዕራፍ 17 ይህንኑ ታሪክ እንደሚሸፍን እናገኛለን፤ ነገር ግን አሥሩ ነገሥታት ተብለው በተወከሉት፤ እነርሱም የተባበሩት መንግሥታት በሆኑት የዘንዶው ሚና ላይ አጽንኦት ይሰጣል። በመስመር ላይ መስመር እየተመለከቱ እነዚህ ሦስቱ ምዕራፎች የዘንዶውን፤ የአውሬውንና የሐሰተኛው ነቢይን ሚና ይለያሉ፤ እነዚህም በምዕራፍ 16 ዓለምን ወደ አርማጌዶን ይመራሉ፤

ስለዚህ የሱዳን ምዕራፍ 17 ሲጀምር የሮምን ጋለሞታ ፍርድ ለየሱዳን ሊነግረው የሚመጣው ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች ካፈሰሱት መላእክት አንዱ መሆኑን ሲያሳውቅን ይህ ነገር አስፈላጊ ትርጉም አለው።

ሰባቱን ጽዋዎች ከነበራቸው ሰባት መላእክት አንዱ መጥቶ እንዲህ እያለ ከእኔ ጋር ተናገረ፡- ወደዚህ ና፤ በብዙ ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን ታላቂቱን ጋለሞታ የሚደርስባትን ፍርድ አሳይሃለሁ፤ ከእርስዋ ጋር የምድር ነገሥታት ዝሙትን ፈጽመዋል፤ በዝሙቷም የወይን ጠጅ የምድር ሰዎች ሰክረዋል። ራእይ 17፡1, 2።

ከሚለራውያን ጋር ጉዳዩ ስለ አረማዊት ሮምና ስለ ጳጳሳዊት ሮም ነበር፤ በመጨረሻ ግን ጉዳዩ ስለ ሦስት-እጥፍ ኅብረት ነው። በምዕራፍ አሥራ ሁለትና አሥራ ሦስት ውስጥ እነዚያን ሦስት ኃይላት እንደላዩች ሁሉ፤ የምዕራፍ አሥራ ሰባትን ሴት ደግሞ ጳጳሳዊነት መሆኗን ግልጽ በሆነ ሁኔታ ትለያለች።

በራእይ 17 ውስጥ ያለችው ሴት [ባቢሎን] “ሐምራዊና ቀይ ልብስ ለብሳ፤ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች እንዲሁም በዕንቁ ተሸልማ፤ በእጅዋም እርኩሶትና የዝሙትዋ ርኩሶት የሞላበት የወርቅ ጽዋ ይዛ ነበር፤ ... በግንባሯም ‘ምሥጢር፤ ታላቂቱ ባቢሎን፤ የጋለሞቶች እናት’ የሚል ስም ተጽፎ ነበር” ተብላ ተገልጿለች። ነቢዩም እንዲህ ይላል፡- “ሴቲቱን በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ሰማዕታት ደም ሰክራ አየኋት።” ከዚህም በላይ ባቢሎን “በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላቂቱ ከተማ” መሆኗ ተገልጿል። ራእይ 17፡4-6, 18። ለብዙ ዘመናት በክርስትና ዓለም ነገሥታት ላይ ጨቋኝ ሥልጣን ጠብቆ የቆየው ኃይል ሮም ነው።” ታላቁ ተጋድሎ፤ 382።

ስለዚህ፤ በምዕራፍ አሥራ ሰባት የተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ መቼ ይጀምራል?

እንግዲህ በመንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደኝ፤ በስድብ ስሞችም የተሞላ፤ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት፤ ቀይ ቀለም ያለው አውሬ ላይ ተቀምጦ ያለችን አንዲት ሴት አየሁ። ሴቲቱም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ተለብሳ ነበር፤ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች እንዲሁም በዕንቁ ተሸልማ ነበር፤ በእጅዋም የግልሙትናዋ ርኩሶትና የአስጸያፊ ነገሮች ሞልቶ የነበረ የወርቅ ጽዋ ነበራት። በግምባሯም እንዲህ የሚል ስም ተጽፎ ነበር፤ ምስጢር፤ ታላቂቱ ባቢሎን፤ የጋለሞቶችና የምድር አስጸያፊ ነገሮች እናት። ሴቲቱንም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ሰማዕታት ደም ሰክራ አየኋት፤ ባየኋትም ጊዜ በታላቅ ድንቅ ተደነቅሁ። ራእይ 17፡3-6።

የሱዳን ሴቲቱን እንዲያይ፤ በምዕራፍ አሥራ ሁለት የሱዳን ራሱ ከሁለቱ ምስክሮች ጋር እንደ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የጳጳሳዊ አገዛዝ ዘመን አስቀድሞ የለየው ወደ ምድረ በዳ በትንቢታዊ ሁኔታ ተሸክሞ ይወሰዳል።

ሴቲቱም ወደ ምድረ በዳ ሸሸች፤ በዚያም ለእርስዋ እግዚአብሔር ያዘጋጀላት ስፍራ አለ፤ በዚያም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ይመግቧት ዘንድ.... ሴቲቱንም ከእባቡ ፊት ወደ ምድረ በዳ፤ ወደ ስፍራዋ ትበርር ዘንድ፤ በዚያም ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለዘመን እኩሌታ ትመገብ ዘንድ፤ የታላቅ ንስር ሁለት ክንፎች ተሰጡአት። ራእይ 12፡6, 14።

የሱዳን በትንቢታዊ ሁኔታ ወደ ምድረ በዳው ዘመን ተወሰደ፤ ነገር ግን ከቁጥር ሶስት ጀምሮ ያለው ክፍል የሱዳን በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳው ዓመታት ውስጥ በትክክል ወደ የት እንደ ተወሰደ ይገልጻል፤ ሴቲቱ አስቀድሞ በስደት ደም ሰክራ ነበርና፤ እርስዋም አስቀድሞ “የጋለሞቶች እናት” ሆና ነበር። የሱዳን ወደ ምድረ በዳው ዘመን መጨረሻ ተወሰደ፤ ምክንያቱም ሴቲቱ አስቀድሞ ከስደት ደም ጠጥታ ነበርና፤ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናትም አስቀድሞ ወደ እርስዋ ቤት ተመልሰው ሴት ልጆችዋ እየሆኑ ነበር፤ በዚያ የጊዜ ዘመን እርስዋ “የጋለሞቶች እናት” ተብላ ታወቀችና። እርስዋ አስቀድሞ ልጆች ነበሯት። በምዕራፍ አሥራ ሰባት የተጻፈው የየሱዳን ምስክርነት በ1798 ይጀምራል፤ በዳንኤል አሥራ አንድ አውሬውን እና በራእይ አሥራ ሦስት ሐሰተኛውን ነቢይ የወከለው ያው ትንቢታዊ ታሪክም እንዲሁ በዚያን ጊዜ ጀመረ።

እንደ ሌሎች ሁለት መስመሮች ሁሉ፣ ምዕራፍ አሥራ ሰባት በሚያበቃበት ጊዜ፣ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ከዚያ በኋላ የሰዓቱን መልእክት ይገልጻል። ለእያንዳንዱ ከሶስት-እጥፍ ኅብረት አንዱ የሆነ ሦስት ትንቢታዊ መስመሮች አሉ። ሁሉም በ1798 የሚጀምረው እስከ የምሕረት ደጅ መዘጋት ድረስ የሚቀጥል በአንድ የታሪክ አወቃቀር ላይ ተመስለው ይታያሉ፣ ሦስቱም የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት ያጎላሉ።

የሐብቁቅ ሰንጠረዦች የራሷ ምዕራፍ አሥራ ሰባትን ርዕሰ ጉዳይ በእጅጉ ዝርዝር ሁኔታ ይመለከታሉ፤ ስለዚህ አሁን ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ስምንት መንግሥታትን የሚያቀርበው ያ ምዕራፍ የሚወክለው እንቅስቃሴ እሻገራለሁ።

ጥበብ ያለው አእምሮ ይህን ይገነዘባል። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው። ሰባት ነገሥታትም አሉ፤ አምስቱ ወድቀዋል፤ አንዱም አለ። ሌላውም ገና አልመጣም፤ በሚመጣም ጊዜ ጥቂት ዘመን ሊቆይ ይገባዋል። የነበረውም እና አሁን የሌለው አውሬ፣ እርሱ ራሱ ስምንተኛው ነው፣ ከሰባቱም ነው፣ ወደ ጥፋትም ይሄዳል። ራሷ 17፡9-11።

ዳንኤል ንቡከደነፆርን፣ “አንተ ይህ የወርቅ ራስ ነህ” አለው።

የሰው ልጆችም በሚኖሩበት ስፍራ ሁሉ፣ የምድር እንስሶችንና የሰማይ ወፎችን በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶልሃል፤ በእነዚህም ሁሉ ላይ ገዥ አድርጎሃል። አንተ ይህ የወርቅ ራስ ነህ። ዳንኤል 2፡38።

ዳንኤል ደግሞ ንቡከደነፆርን፣ “አንተ ንጉሥ ሆይ፣ የነገሥታት ንጉሥ ነህ” ብሎ ነገረው።

አንተ፣ ንጉሥ ሆይ፣ የነገሥታት ንጉሥ ነህ፤ ምክንያቱም የሰማይ አምላክ መንግሥትን፣ ኃይልን፣ ብርታትንና ክብርን ሰጥቶሃል። ዳንኤል 2፡37።

ናቡከደነፆር “ራስ” ነበረ፤ እርሱም ንጉሥ ነበረ፤ እንዲሁም በምስሉ ውስጥ ከተወከሉት መንግሥታት መካከል የመጀመሪያውን ስለ ወከለ የነገሥታት ንጉሥ ነበረ። ንቡከደነፆር በወርቅ የተወከለው ንጉሥ ነበረ፤ ሌሎችም መንግሥታትና ነገሥታት በምስሉ ውስጥ ባሉት ሌሎች ብረቶች ይወከሉ ነበር፤ ነገር ግን ንቡከደነፆር መጀመሪያ ነበረ፤ ስለዚህም የነገሥታት ንጉሥ ነበረ። አሁን የማንመለከተው ሌላ ደረጃ ደግሞ አለ፤ ይህም የባቢሎን መንግሥት እውነተኛው የነገሥታት ንጉሥ የሆነውን ክርስቶስን ለመኮረጅ የሚሻ መንግሥትን እንደሚወክል ነው።

በኢሳይያስ ስለ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመት ትንቢቶች (የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ሰባቱ ዘመናት) ምስክርነት መጀመሪያ ላይ፣ ኢሳይያስ ነገሥታትን እንደ ራሶች ይለያል።

የሶርያ ራስ ደማስቆ ናት፣ የደማስቆም ራስ ረዲን ነው፤ ከስድሳ አምስት ዓመትም በኋላ ኤፍሬም ሕዝብ እንዳይሆን ይሰበራል። የኤፍሬምም ራስ ሰማርያ ናት፣ የሰማርያም ራስ የረማልያስ ልጅ ነው። ባታምኑ በእርግጥ አትጸኑም። ኢሳይያስ 7፡7, 8።

ኢሳይያስ በሰማርያ ሰሜናዊ መንግሥትና በይሁዳ ደቡባዊ መንግሥት ላይ ለሚመለከቱት ሁለቱ የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመት የጊዜ ዘመናት የመነሻ ነጥብን ብቻ እያቀረበ ነው፤ እንዲህም ሲያደርግ የአንድ ሕዝብ ዋና ከተማ ራሱ እንደሆነች፣ ንጉሡም የዋና ከተማይቱ ራስ እንደሆነ የሚያረጋግጡ ሁለት ምስክሮችን ያካትታል። “ራስ” ማለት ንጉሥና መንግሥት ነው። በራሷም ይህ ያለው ትንቢት መስመር እንደ ዳንኤል እንደገና ተነስቶ ቀጥሏል።

ስለዚህ፣ የሐንስ ወደ 1798 በተወሰደ ጊዜ እና ሰባት “ራሶች” እንዳሉ የሚለው ምስጢር በቀረበለት ጊዜ፣ ሰባት መንግሥታት እንዳሉ እየለየ ነው። ከዚያም ከእነዚያ ራሶች ወይም መንግሥታት አምስቱ እንደወደቁ ተነገረው። በ1798 የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አምስተኛው መንግሥት እንዲፈወስ የሚያደርግ የሞት ቁስል

በመቀበሉ ገና አዲስ ወድቆ ነበር።

ዮሐንስ በ1798 የዘመኑ ፍጻሜ ታሪክ ውስጥ ቆሞ ሳለ፣ ከራሶቹ አንዱ “አለ” ተብሎ ደግሞ ተነገረው። ስድስተኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥት በ1798 ተጀመረ፤ ስለዚህ ዮሐንስ በትንቢታዊ ሁኔታ ወደ 1798 በተወሰደ ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ ያለው መንግሥት ዩናይትድ ስቴትስ ነው፤ እንዲሁም ሰባተኛው መንግሥት ከ1798 አንጻር ገና ወደፊት እንደነበረ ተጨማሪ ተገለጸለት፣ ምክንያቱም ገና አልመጣም ነበርና። ከ1798 አንጻር ገና ወደፊት የነበረው ሰባተኛው መንግሥት፣ በአሥር ነገሥታት የሚወከለው የተባበሩት መንግሥታት ሲሆን፣ ይህም የራጅድ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ርዕሰ ጉዳይ ነው። ነገር ግን ከሰባቱ የሆነ ስምንተኛው አለ። ሮማ ሁልጊዜ ስምንተኛ ሆኖ ትነሣለች፣ እርስዋም ከሰባቱ ናት።

ስለ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ይዘት ብዙ የሚነገር ነገር አለ፤ ነገር ግን እኛ በቀላሉ በምዕራፍ አሥራ ሰባት ውስጥ የተወከሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስምንቱን መንግሥታት እየለየን ነው፣ ይህም የሚለራይት የአራቱ መንግሥታት ግንዛቤ ከራጅድ ምዕራፍ አሥራ ሰባት የተጠቀሱት ስምንቱ መንግሥታት ጋር እንዴት እንደሚጣጣም ለማየት ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን እንመለከታለን።